אינהאַלט פונעם מעשה־בוך

דעקל	2
קאַפּיטל 1: דער קאַראַב בײַם טיר	3
קאַפּיטל 2: אַ באַשלוס פאַר פרישטאָג	4
קאַפּיטל 3: דער דריטער בליק	5
קאַפּיטל 4: דער ליידיגער ווינקל	7
קאַפּיטל 5: צוויי קוזינעס און אַ וואָלקן	8
קאַפּיטל 6: די ערשטע טראָפּנס	9
קאַפּיטל 7: דער פויגל בײַם מיטאָג	10

© 2026 Nussbaum Mind

רעגן פארן פיקניק

א פארוואלקנטער אינדערפרי און א מיטאגמאל וואס געהערט נאך אלץ צו אלעמען

פארן עלטער 9-12

© 2026 Nussbaum Mind

קאפיטל 1: דער קארב ביים טיר

לאה לייגט זעקס סערוועטלעך אינעם פיקניק־קארב. דערנאך נעמט זי זיי ארויס און ציילט נאכאמאל.

זעקס.

אירע קוזינעס קומען עסן מיטאג אין הויף. זי האט געצייכנט א קליינע בלום אויף יעדן סערוועטל און אויסגעקליבן א פלאץ פארן קארב לעבן דעם בענקל.

אינדרויסן דעקט א גרויע וואלקן צו די זון.

'עס גייט רעגענען,' זאגט לאה.

איר שוועסטער חני קוקט ארויס. 'יעצט רעגנט נישט.'

'אבער עס וועט.'

חני הייבט אויף דעם קארב. 'טא פארוואס פאקסטו נאך איין?'

לאה נעמט עס צוריק. זי ווייסט נישט.

קאפיטל 2: א באשלוס פאר פרישטאג

מאמי, מיט איר ציכטיג צוגעבונדן טיכל, שניידט גרינצייג אין קיך.

'מיר דארפן אפזאגן דעם פיקניק,' זאגט לאה פאר איר.

'איך וועל באשליסן וואו מיר עסן נענטער צו מיטאג. דער הויף איז דא גלייך אינדרויסן.'

לאה וויל דעם באשלוס יעצט. אויב מאמי זאגט אינעווייניג, קען זי כאטש אויפהערן זיך צו וואונדערן.

אויב מאמי זאגט אינדרויסן, קען זי אויפהערן צו קוקן אויפן וואלקן.

'וועסטו נאכקוקן נאך פרישטאג?'

'יא. מיר וועלן האבן פלאץ ביים עסצימער־טיש אויב מיר דארפן.'

לאה טראגט די סערוועטלעך ארויף. א בלומען־פיקניק ביים עסצימער־טיש קלינגט נישט ווי א פיקניק.

קאפיטל 3: דער דריטער בליק

ביז צען אזייגער האט לאה שוין דריי מאל געקוקט צום פענצטער.

דער וואלקן איז נאך אלץ גרוי.

זי האט נישט געענדיגט די קליינע נאמען־קארטלעך. דער קארב שטייט אפן, מיט איין ליידיגן ווינקל וואו די בעכערס געהערן.

חני מאכט א פאפירענעם פויגל פארן טיש.

'דו קענסט עס האבן פארן פיקניק,' זאגט זי.

'עס וועט אפשר נישט זיין קיין פיקניק.'

חני לייגט אראפ דעם פויגל. איין פליגל בייגט זיך אונטער אים.

לאה וויל זיך שוין אנטשולדיגן. אנשטאט דעם קוקט זי נאכאמאל צום פענצטער.

מאמי קומט אריין מיט די בעכערס.

'די קוזינעס קומען נאך אלץ,' זאגט זי. 'זיי וועלן דארפן מיטאג אין
יעדן פון די צוויי פלעצער.'

קאפיטל 4: דער ליידיגער ווינקל

לאה לייגט די בעכערס אינעם ליידיגן ווינקל פונעם קארב.

דערנאך ענדיגט זי איין נאמען־קארטל. און נאך איינס.

'קען דיין פויגל זיצן אין מיטן?' פרעגט זי חני.

חני גלייכט אויס דעם פליגל. 'אויב ער דארף אונז נישט זאגן דעם וועטער.'

לאה לאכט.

זיי רוימען אפ דעם עסצימער־טיש און לאזן דעם קארב גרייט ביים טיר. חני רוקט א שטול, און לאה לייגט עס צוריק וואו קיינער וועט זיך נישט אנשטויסן ביים דורכגיין.

דער פלאץ אינעווייניג איז גרייט. דער קארב אויך.

לאה האפט נאך אלץ אויף דעם הויף. זי קען איינפאקן מיטאג אן וויסן וואו מען וועט עס עסן.

קאפיטל 5: צוויי קוזינעס און א וואלקן

ווען די קוזינעס קומען, קוקט בת שבע אויפן קארב.

'גייען מיר ארויס?'

'מאמי האט נאך נישט באשלאסן,' זאגט לאה.

'איך האב ליב דעם בענקל,' זאגט רוחי.

'איך האב ליב דעם עסצימער,' זאגט בת שבע. 'אייער זייגער קלינגט ווי א היק.'

דער זייגער קלאפט איין מאל.

רוחי לאכט. 'טאקע!'

לאה ווייזט זיי דעם פאפירענעם פויגל. באלד פאלטן זיי קלענערע פויגלען פון איבעריגע פאפיר און פרובירן צו מאכן איינעם וואס קען שטיין אן פאלן אויפן שנאבל.

לאה קוקט ארויס ווען זי גייט נעמען נאך א בלאט. דערנאך ברענגט זי צוריק דעם פאפיר.

קאפיטל 6: די ערשטע טראָפּנס

גלייך פאר מיטאג עפנט מאמי דעם טיר צום הויף.

א טונקעלער פלעק דערשיינט אויפן שטיינערנעם טרעפל. דערנאך נאך איינס. דער רעגן הייבט אן קלאפן אויפן בענקל.

'היינט אינעווייניג,' זאגט מאמי און מאכט צו דעם טיר.

לאה'ס אקסלען פאלן אראפ.

'איך האב געוואלט דעם הויף.'

'איך ווייס.'

קיינער זאגט איר נישט אז זי דארף זיין איבערגליקליך. חני טראגט דעם פויגל צום טיש, און די קוזינעס טראגן די נאמען־קארטלעך.

לאה ברענגט דעם קארב. עס איז אנטוישנד צו גיין נאר אריבער דעם צימער אנשטאט דורכן טיר.

אבער יעדער דארף נאך אלץ א בעכער.

קאפיטל 7: דער פויגל ביים מיטאג

דער רעגן ווערט העכער בשעת זיי עסן.

'אונזער פויגל וואלט געוועזן א זייער נאסער פויגל,' זאגט רוחי.

בת שבע מאכט איר קליינטשיקן פויגל זיך בייגן צום גרויסן. זיין שנאבל קלאפט אויפן טיש.

'ער באדאנקט זיך ביי לאה פארן האלטן מיטאג טרוקן.'

לאה שמייכלט. זי וויל נאך אלץ דעם בענקל און די לופט אינעם הויף. זי וויל אויך זען צי רוחי קען פאלטן א פויגל קלענער פון א בעכער.

נאך מיטאג שטייט דער קארב ליידיג ביים טיר.

לאה לייגט די בלומען־סערוועטלעך אין א זייט איידער איינער גיסט עפעס דערויף.

'דעם קומענדיגן מאל?' פרעגט חני.

'אפשר,' זאגט לאה. 'היט אפ אויך דיין פויגל.'